

men sydløsningen står fast. Uden sydløsningen bliver der ikke noget Skjern Å-projekt, der er værd at gennemføre, og jeg bliver meget glad, hvis vi efter denne dag kan sige, at der nu er et klart flertal i Folketinget for at gennemføre den beslutning, der har været arbejdet med i snart 10 år.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg bliver nødt til at korrigere ministeren. Jeg har faktisk været med i det her hele vejen igennem, og der er ikke tale om, at man fra starten af lagde sig fast på sydløsningen.

Der er tale om, at man i 1987 fremsatte fire forslag, som blev meget kritiseret, hvorefter man 14 dage før høringsfristens udløb sagde: Okay, så lad os få en ny løsning – og den hed så sydløsningen.

Det har man så diskuteret lige siden, og vi har også flere gange hørt, at det nu var blevet vedtaget. I virkeligheden har Folketinget aldrig nogen sinde vedtaget en sydløsning, og det har Finansudvalget heller ikke. Finansudvalget har vedtaget, at man giver penge til opkøb som en første del, og så skulle man lade de lokale være med til den nærmere udformning.

Problemet er, at i denne ministers tid har man mere og mere fortolket Folketingets beslutning dengang så snævert, at man ikke mere kan finde alternativer; nu gælder det bare om at holde på sydløsningen.

I øvrigt vil jeg sige til ministeren, at jeg da ikke håber, han mener, at vi ikke skulle kunne gennemføre Skjern Å-løsningen, bare fordi vi ikke laver den mærkelige lille del. Jeg indrømmer, at jeg ikke var klar over det før, men det gik virkelig op for mig, da jeg var rundt med ministeren og fik Poul Hald Mortensen til at forklare, hvad det drejer sig om, hvor mange mærkelige løsninger og modløsninger, vi bliver nødt til, hvis vi virkelig gennemfører den forholdsvis lille del af projektet, for man skal huske på, at i Borrisområdet har vi 2/3 af strækningen, og den er vi alle sammen enige om at vi skal gennemføre.

Miljø- og energiminister (Svend Auken):

Som fru Hanne Severinsen vil notere, har jeg ikke angrebet hende i min tale. Jeg ved, fru Hanne Severinsen har været imod denne løsning fra dag 1. Det, der er overraskende, er ikke, at fru Hanne Severinsen fremfører de synspunkter her i dag; det, der er det overraskende,

er, at hun gør det på vegne af to partier, der har et direkte og stort medansvar for, at Folketinget har taget stilling til dette spørgsmål, og som har siddet i en regering, der med udgangspunkt i udvalgets flertalsindstilling i 1989 fremlagde en løsning, der var baseret på sydløsningen.

Må jeg minde fru Hanne Severinsen om, at Folketinget har taget stilling. Den tidligere regering lagde det altså frem, men Folketinget har taget stilling i Folketingets Finansudvalg i hvert fald ved tre lejligheder, hvor sydløsningen har været konkret beskrevet. Jeg har også været i Folketingets Miljøudvalg og har sagt: Nu gør vi sådan og sådan og gav indrømmelser til lokale synspunkter med hensyn til at bevare Lønborgvejen osv. og afgjorde striden med hensyn til jagt osv. ved at henvise til, at det behøvede man ikke at tage stilling til på nuværende tidspunkt, for det kunne man skubbe ud i fremtiden, og alle partier tilsluttede sig. Jeg tror endda, at fru Hanne Severinsen var anerkendende i forbindelse med beslutningen dengang, og det er ikke mere end halvandet år siden.

Man har altså taget stilling til projektet den ene gang efter den anden, så jeg har ikke på noget tidspunkt bebrejdet fru Hanne Severinsen hendes holdning. Hun har været et levende, dybt engageret menneske, som har kæmpet med næb og kløer mod dette projekt. Det er ikke hende, jeg bebrejder noget, og jeg bebrejder heller ikke Fremskridtspartiet noget, for det har også været imod dette projekt lige fra starten, men det, jeg sætter spørgsmålstegn ved, er, hvordan Venstre og De Konservative, som har været med hele vejen igennem og stemt i Finansudvalget for et projekt, der er nøje tegnet ind på et kort, hvor der er anvist, hvordan det skal fungere, kan være med til et beslutningsforslag, der i realiteten sætter Skjern Å-projektet ud af kraft.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg synes, det er meget lidt samarbejdsvilligt af ministeren at sige, at dette forslag virkelig skulle sætte hele projektet ud af kraft. Tværtimod siger vi, at dér, hvor der ingen tvivl er, skal man begynde, og så skal man have undersøgt al den tvivl, som der er med hensyn til de sidste 10 km. Det vil vi have ordentligt undersøgt, og det kan så være en 2. etape. Hvis ministeren siger, at så vil han slet ikke være med, synes jeg, han opfører sig som en forkælet miljøminister, der har haft lidt for stor mulighed for at spille på, at han troede, han havde et flertal.